

משכן אהוד

שאלות לפרשת נשא מאת הרב עמיחי כנרתי

לאחר חג השבועות: "והשיאנו את ברכת מועדיך!"

ברוך השם, זכינו לחגוג בשמחה את חג השבועות. כל אחד לפי מעלתו ועניינו, לפי תכונתו. ודאי כל אחד קיבל דברים גדולים מהחג הנשגב. בעיקר אהבת תורה וקשר לתורה. השאלה כעת, לגבי אותה התעוררות מיוחדת שיש לכל אחד מאיתנו בחגים, התלהבות הנפש בעבודת השם במצוות ובתפילות הנפלאות המיוחדות לכל חג, אבל נדמה לנו - ע"פ הנסיון משנים קודמות - שבעצם במוצאי החג אולי לא ישאר הרבה ממנה, ונכנס שוב לימי החול השוחקים והקטנים. בכל זאת, איך נצליח לקחת מהחג, הזמני והחולף, דברים קבועים? שיהיה לא רק "מי יעלה בהר השם", אלא גם "ומי יקום במקום קדשו"? ככל שהחגים לא יעברו מעלינו, אלא בנו ובתוכנו פנימה, שהחגים יהיו חלק מבנין הנפש, האמונה והמידות שלנו, כך נזכה בעז"ה נקבל מהם אלינו פנימה הרבה קודש ורעיונות גדולים, ונקבל כוח לעמוד באמונה ובקדושה גם בימים ה"פחות מרוממים".

כך פירש רבינו האבודרהם את הנוסח שנמצא בתפילה של החגים: "והשיאנו השם אלוקינו את ברכת מועדיך" - שתטעין אותנו בכל התוכן המרומם של החגים, וניקח אותו איתנו בכל מקום וזמן.

כך התבטא הרב מרדכי צוקרמן זצ"ל:

"במוצאי שמחת תורה, בשעה שהיו מפרקים את הסוכה ומאכסנים אותה למשך השנה, היה אומר: את הסוכה מניחים בבוידם, אבל את המשמעות של הסוכה צריך להניח בלב!" [ספר יחיד ודורו, ח"ב, עמ' 383]

פרשת נשא

מדוע בפרשת הנשיאים חוזרים שוב ושוב על כל נשיא והקרבות שהקריב? הרי הכל זהה, ויותר קצר לכתוב שהקריב הראשון כך, וכולם כמותו?

הרמב"ן ענה בשני אופנים: "והנכון בטעם הכתוב, כי הקב"ה חולק כבוד ליריאי וכומו שאמר כי מכבדי אכבד (ש"א ב ל)... רצה להזכירם בשמם ובפרט קרבניהם ולהזכיר יומו של כל אחד, לא שיזכיר ויכבד את הראשון "זה קרבן נחשון בן עמינדב" ויאמר וכן הקריבו הנשיאים איש איש יומו, כי יהיה זה קיצור בכבוד האחרים".

"ועוד בזה טעם אחר במדרשם, כי לכל אחד מהנשיאים עלה במחשבה להביא חנוכה למזבח ושתהיה בזה השיעור, אבל נחשון חשב בשיעור הזה טעם אחד וזולתו כל אחד מהנשיאים חשב טעם בפני עצמו: וכן מצאו שם במדרש בכל שבט ושבט טעם מיוחד בקרבנו ובשיעורי הקרבן, ולכך הוזהר אותם הכתוב לפרט כל אחד בעצמו כאילו לא הוזכר האחר".

והרלב"ג ענה: "שאיין ראוי לאדם שישנה ממנהג חביריו, כשהסכימו לעשות פעולה טובה, כדי שיוכל להתפאר עליהם או לביישם, כשיאמר פלוני עשה כך וכך ופלוני לא עשה אלא כך. ולזה סיפר בנדבות הנשיאים שהיו שוות, לא שינה אחד מהן ממנהג חביריו, ולזאת הסיבה הסכימה דעתם לדעת השי"ת בזה".

אם כן, למדנו מספר לקחים מהפירוט הארוך כאן: לכבד כל אחד, להעריך כוחה של המחשבה והכוונה, ולא להתגאות על אחרים.